Píseň o ufonech - Mládek, Ivan

Občané, uvěřte mi Boha,
mě ufoni v noci zajali,
ti ufoni najdou si mě znova,
na nohu mi kroužek nandali.

Oj proč zrovna můj život osud takhle naruší,
nota bene vycvakli mi značky do uší,
pak cosi na mě zakvákali,
do talíře naskákali,
fjů, fjů, fjů, a byli zase pryč.

Ufoni můj dům zase najdou,
na zahradě přistane talíř,
že tentokrát nevezmou mě s sebou,
já nedal bych dnes ani halíř.

Mě jakýsi hlas našeptává v noci do uší:
"Nečekej, až ufoni na dveře zabuší!"
Tož prodám svůj dům i zahradu,
zemljanku si vyhrabu,
chá, chá, chá, a už mě nenajdou.

Mě jakýsi hlas našeptává v noci do uší:
"Nečekej, až ufoni na dveře zabuší!"
Tož prodám svůj dům i zahradu,
zemljanku si vyhrabu,
chá, chá, chá, a už mě nenajdou.